

Ikt. sz.: NJB-42/28-6/2023.

NJB-11/2023. sz. ülés
(NJB-19/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti Bizottságának**
2023. szeptember 7-én, csütörtökön, 11 órára
az Országház Hazai Samu báró termébe (földszint 66.)
összehívott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a napirendi javaslat ismertetése</i>	5
<i>A határozatképesség biztosításának megkísérlése</i>	5
<i>A távol maradó tagok névsorának megállapítása</i>	7
<i>Az ülés berekesztése</i>	7

Napirendi javaslat

1. Tájékoztató a koronavírus-járvány elleni védekezés során beszerzett lélegeztetőgépek hasznosításáról

Meghívott:

Dr. Pintér Sándor belügyminiszter

2. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Varga Zoltán (DK), a bizottság elnöke

Dr. Komáromi Zoltán (DK), a bizottság alelnöke

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt bizottsági főmunkatárs

Meghívott

Dr. Takács Péter államtitkár (Belügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 04 perc)

Az ülés megnyitása, a napirendi javaslat ismertetése

VARGA ZOLTÁN (DK), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Üdvözlök mindenkit az őszi ülészak évadnyitó bizottsági ülésén.

Nagy tisztelettel köszöntöm az ülésen megjelenteket, különös tekintettel dr. Takács Péter államtitkár urat és stábját. Úgy látom, a kormánypárti frakció munkatársain kívül egyedül önök azok, akik - jelenleg legalábbis - képviselik a kormánypártokat a bizottság ülésén. Természetesen köszöntök mindenkit, aki még részt vesz ezen az ülésen.

A bizottság ülését, még ha így foghíjasan is, de mégiscsak megnyitom. Mivel látjuk azt, hogy bár már 11 óra elmúlt 5 perccel, tehát a hivatalos meghívó szerinti kezdésen túl vagyunk, a kormánypárti képviselők nem jelentek meg a bizottsági ülésen. Nyilvánvaló módon ezt jelezték számunkra írásban is, és tájékoztattuk erről a bizottság rendes tagjait is.

A határozatképesség biztosításának megkísérlése

Tekintettel arra, hogy a bizottságunk jelenleg még nem határozatképes, ahogy az előbb is mondtam, a határozati házszabály 113/A. § (2) bekezdése alapján mégiscsak kísérletet teszek a határozatképesség biztosítására oly módon, hogy néhány percet várakozunk most az esetlegesen mégiscsak megérkező képviselőkre. Addig ismertetem a napirendi javaslatot és az ülés összehívásának általam fontosnak gondolt indokait.

Egyetlen konkrét napirendi pontot kellene tárgyaljunk, ez pedig nem más, mint „Tájékoztató a koronavírus-járvány elleni védekezés során beszerzett lélegeztetőgépek hasznosításáról”, a második napirendi pontunk pedig az egyebek lesz.

Nyilvánvaló módon senkinek nem kerülte el a figyelmét, hogy ez már a második határozatképtelen ülés, ami a lélegeztetőgépek vizsgálatával kapcsolatban összehívásra került, a második olyan ülés, amelyen a kormánypárti képviselők vagy nem vesznek részt, vagy pedig leszavazzák az ülés napirendjét. Úgy gondolom, hogy ez mindent elmond arról, hogy hogy viszonyulnak a kormánypárti képviselők a tisztességhez és a politikusi esküjükhöz, illetve mondhatnám azt is, hogy ahhoz a megfelelési kényszerhez, ami a bizottság tagjait kellene hogy motiválja az irányba, hogy igenis Magyarországon biztosítsuk azt, hogy a lehető legjobb ellátást kapja mindenki, akár egészségügyi, akár szociális, akár bármilyen más népjóléti kérdésben.

Tudjuk azt nagyon jól - és ez adta az apropóját különben a mai bizottsági ülés általam történő összehívásának -, hogy egy nemzetközi emberi jogi szervezet hosszú pereskedés után kiperelte a kormánytól azt, hogy a több mint 300 milliárd forintért beszerzett lélegeztetőgépeknek mi lett a sorsa. Eddig a kormány erről egymásnak is ellentmondó tájékoztatásokat adott, ha egyáltalán adott. Mára kiderült, hogy amiről a kormány beszélt az elmúlt időszakban, az egyszerűen nem igaz. Mára kiderült, hogy gyakorlatilag ellentétben azzal, amit akár a külügyminiszter, akár talán az egészségügyi tárca többször is hangsúlyozott, hogy a lélegeztetőgépek egy része eladásra került, meghatározott részét pedig további hasznosításra biztosítják az egészségügy rendelkezésére, kiderült, hogy ebből egy szó nem igaz. Kiderült a kormányzati tájékoztatóból, hogy gyakorlatilag egyetlenegy lélegeztetőgépet nem adtak el.

Ettől a pillanattól fogva csak sokasodnak a kérdőjelek. Hiszen azt tudjuk, hogy a több mint 300 milliárd forintért - irdatlan nagy pénzről beszélünk - beszerzett

lélegeztetőgépek nagyon furcsa körülmények között kerültek be az országba. Tudjuk nagyon jól, hogy kétes múltú üzletemberek jegyzik ezt a bizniszt. Tudjuk azt nagyon jól, hogy a Külügyminisztérium azóta bedaráltta a beszerzéssel kapcsolatos dokumentumok javát, ami pedig van, azt egyszerűen nem adja ki különös kérésre sem. Amit nem tudunk, az az, hogy mi lett a lélegeztetőgépek további sorsa. Azt már tudjuk, hogy egyetlenegy darabot nem sikerült eladni, ellentétben azzal - még egyszer mondom -, amit a kormányzat folyamatosan mondott.

Ezek után szerintem jogos az a bizottsági kérdés és kérdés, hogy az egészségügyi kormányzat és a Külügyminisztérium számoljon el azzal, hogy mi lett a lélegeztetőgépek sorsa. Hiszen tudjuk nagyon jól, hogy olyan technikai eszközökről beszélünk, amelyeknek egy idő után egyszerűen letelik a szavatossága, egy idő után használhatatlanná válnak abban az esetben, ha nem használják őket, vagy pedig nem tartják őket rendesen karban. Azt is tudjuk, hogy az egészségügyünk - ugyanúgy, ahogy az oktatás, a szociális szféra és sorolhatnám a végtelenségig - gyakorlatilag az utolsókat rúgja. Tudjuk azt nagyon jól, hogy halálos sebet ejtett az Orbán-kurzus a magyar egészségügyön, és ilyen tekintetben a magyar embereken is. Igenis kutya kötelessége lenne elszámolni a Külügyminisztériumnak is és az egészségügyi kormányzatnak is erről a kétes beszerzésről, hiszen azt biztosan tudjuk, hogy több mint 15 milliárd forintnyi osztalékot vettek ki ebből a bizniszből a résztvevő cégek, majd a cégek egyszerűen felszívódtak és megszűntek. Ez önmaga mutatja azt, hogy itt hatalmas és gátlástalan biznisz van a lélegeztetőgépek beszerzése ügyében, és nagy valószínűség szerint nem az munkálkodott, hogy a magyar emberek egészsége fontos vagy nem fontos.

Előbb-utóbb eljön az a pillanat, amikor, ha tetszik, ha nem, ha itt vannak a kormánypárti képviselők, ha nem, el kell számolni minden egyes fillérrel, ami magánzsebekbe vándorolt. El kell számolni minden egyes fillérrel, amivel megrövidítették a magyar egészségügyet, és el kell számolni és szembe kell nézni a magyar emberekkel is, és vagy lehajtott fejjel, vagy a szemükbe nézve azt mondani, hogy becsapták őket, hogy kirabolták őket, hogy a jelenlegi kormányzat és a jelenlegi kormányzati politikusok felelőssége és bűne az, hogy a magyar egészségügy ilyen helyzetben van.

Annyit tudok mondani, hogy én nem fogom feladni a kutakodást. Jelzem máris államtitkár úrnak, bár nyilvánvaló módon telik-múlik az idő, és szinte biztos, hogy a mai ülés határozatképtelen lesz, és így nem tudjuk meghallgatni az államtitkár úr véleményét a lélegeztetőgépekkel kapcsolatban, és nem fogjuk megtudni azt sem, hogy mi lesz a további sorsa ezeknek a gépeknek, hogy hány működik, egyáltalán hány volt működőképes ezekből a gépekből, amikor bekerült az országba, hol tárolják őket, milyen körülmények között, mennyibe kerül a tárolási díj, és nyilván azt sem tudjuk, hogy jelenleg ezekből hány az, amely egyáltalán hadra fogható és működőképes.

De én nem adom fel. Azt tudom mondani, hogy teljes bizonyossággal állíthatom, hogy írásban is kérdésekkel fogok fordulni Pintér belügyminiszter úrhoz. Itt nyitnék egy zárójelet: szégyen az, hogy belügyminiszter úr sokadik hívásunk ellenére sem képes és nem hajlandó, nincs benne annyi bátorság, hogy a bizottság szemébe nézzen, hogy a magyar emberek szemébe nézzen. Megértem, államtitkár úr, önnek ez a dolga. Ön most itt van, egy picikét talán mosolyog is. Azt majd eldönti az élet és ön is, hogy most azon mosolyog, hogy a főnöke egy olyan feladatot osztott önre, amit nem tud, és nem is akart ő mint miniszter teljesíteni, mert gyáván megfutamodott, vagy pedig azért, mert jól kezdődik a hete, ezt majd eldöntjük.

Én a magam részéről sajnálatomat fejezem ki, hogy ilyen kormánypárti politikusai vannak ennek az országnak. Azt hiszem, hogy a jelen helyzet mindent elmond a magyar belpolitikai viszonyokról, mindent elmond arról, hogy a kormánypárti politikusok a saját becsületük, saját tisztességük árán is védik a gazember kormányukat. Szégyen, ami itt most történik, úgy a kormánypárti politikusokra, mint magára a kormányra is.

Most megállapítom, hogy a határozatképességet 11 óra 14 percig nem sikerült biztosítani. Így a bizottság továbbra sem határozatképes, így a bizottság ülését bezárom. *(Jelzésre:)* Így van.

A távol maradó tagok névsorának megállapítása

Mielőtt bezárnám, hogy törvényi kötelezettségemnek eleget tegyek, a távol maradó tagok névsorának megállapítását engedjék meg, hogy megtegyem. A határozati házszabály 113/A. § (2) bekezdésének megfelelően megállapítom a bizottsági ülésről távol maradó tagok névsorát. Egyben tájékoztatom a bizottság jelen lévő tagjait, hogy dr. Kovács József alelnök úr, a kormánypárti bizottsági tagok nevében előzetesen jelezte, hogy az ülésről távol maradnak Bartos Mónika, dr. Kovács József, dr. Mészáros Lajos, dr. Pesti Imre, dr. Selmeczi Gabriella, dr. Tapolczai Gergely, Horváth László, Kovács Sándor, Nacsa Lőrinc és Sztojka Attila. A távolmaradását előzetesen bejelentette továbbá Szabó Timea, Sebők Éva és Varga Ferenc is. Az ellenzéki képviselők azután jelentették be távolmaradásukat, miután tájékoztattuk őket arról, hogy a kormánypárti képviselők távolléte miatt a bizottsági ülés valószínűleg határozatképtelen lesz.

Az ülés berekesztése

Az ülést ezennel berekesztem. Mindenkinek további szép napot és jó munkát kívánok! Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 15 perc)

Varga Zoltán
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Horváth Éva Szilvia